

Latvijas KP rajona komitejas plēnums

29. jūnijā notika Latvijas KP rajona komitejas kārtējais plēnums.

Plēnums noklausījās Līvānu izpildkomitejas priekšsēdētāja PSKP biedra J. ZNOTIŅA pārskatu par viņa ieguldījumu Līvānu pilsētas sociāli ekonomiskajā un kultūras attīstībā.

Sakarā ar pārskatu plēnumā runāja O. BUBNOVSKIS — Līvānu PMK priekšnieks, I. SNIKERS — Līvānu stikla fabrikas partijas pirmorganizācijas sekretārs, N. KAZENKO — Līvānu milicijas nodaļas priekšnieks, I. GRIGORJEVS — Līvānu 2. vidusskolas direktors, L. JAKOVELS — Līvānu kūdras fabrikas direktors, A. SEDVALDS — Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas direktors, L. SUSTOVS — rajona patērētāju biedrību savienības priekšsēdētājs, M. LOMAKINS — Preiļu sakaru mežgla priekšnieks, J. KOKORS — rajona izpildkomitejas plānu komisijas priekšsēdētājs, I. JERŠOVS — agrorūpniecības apvienības «Preiļi» priekšsēdētāja vietnieks, J. DESAINIS — rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks, un V. TRACUMS — Latvijas KP rajona komitejas pirmais sekretārs.

Apspriešanās jautājumā plēnums pieņēma lēmumu.

Plēnums noklausījās Latvijas KP rajona komitejas otrā sekretāra P. ROMANOVA informāciju par to, kā izpildīti partijas rajona komitejas 1985. gada 5. aprīļa un 1987. gada 28. aprīļa plēnumu lēmumi par partijas rajona organizācijas uzdevumiem, lai tālāk uzlabotu darbu ar kadriem, un noņēma minētos lēmumus no kontroles.

Latvijas KP rajona komitejas plēnuma materiālus publicēsīm mūsu laikraksta turpmākajos numuros.

Rajona tautas deputātu padomes sesija

28. jūnijā notika 18. sasaukuma rajona Tautas deputātu padomes 9. sesija. Tajā izskatīja jautājumu «Rajona ekoloģiskā stāvokļa un iedzīvotāju ekoloģiskās audzināšanas kardinālas uzlabošanas problēmas». Referēja rajona padomes deputāts, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja pirmais vietnieks, agroapvienības «Preiļi» priekšsēdētājs V. KOROTKOVŠ.

Debātēs apspriežamajā jautājumā piedalījās: T. VILCANE — Latvijas Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrības rajona nodaļas atbildīgā sekretāre, V. MIŅINS — rajona galvenais sanitārais ārsts, J. LEICIS — Upenieku ciema padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs, J. BRAKOVSKIS — rajona padomes deputāts, kolhoza «Rozupe» priekšsēdētājs, J. STIKĀNE — tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētāja vietas izpildītāja, S. MADELĀNE — Aglonas vidusskolas direktore, L. ZILINSKIS — Daugavpils reģionālās Dabas aizsardzības komitejas priekšsēdētājs, J. VUCENS — rajona padomes deputāts, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs.

Sesija apspriešanās jautājumā pieņēma attiecīgu lēmumu.

Rajona Tautas deputātu padomes sesija noklausījās laikraksta «Lenina Karogs» redaktora P. PIZEĻA pārskatu par redakcijas darbu pārbūves apstākļos un pieņēma to zināšanai.

Sesijā par tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētāju tika iecelta J. STIKĀNE.

Sikāku rajona Tautas deputātu padomes sesijas atreferējumu sniegsim kādā no turpmākajiem laikraksta numuriem.

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĪETIEŠI!

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTI/KĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta Nr. 78 (5927)

Sestdien, 1989. gada 1. jūlijā

Maksa 3 kap.

LIELAIS SIENA LAIKS
— ZIEMAS PIENA
LAIKAM

— Ļoti smagas bija pirmas tonnas. Burtiski ķērām ik saulainu stundu, lai zāli apžāvētu un varētu likt šķūņos uz ventilatoriem, — saka Z. Anspoka. — Vairāk, tāpēc arī izdevās no lietiem «izraut» šīs 190 tonnas. Pēdējās dienās uz stripas ir visa tehnika un to apkalpojošais personāls: plāvē-

Pirmajā ražošanas iecirkni nopļauta puse zālāju. Zālās masas raža ir pietiekami laba, lai bez bāzām sagatavotu ganāmpulkam nepieciešamo lopbarības daudzumu.

Ar skābbarības uzkrāšanu Raiņa kolhoza neseidzas. Kad izaugs kukurūza, iespējams — arī zālāju atāli, tad varēs gatavot skābbari-

Kā uz karstas pannas...

ji Voldemārs un Alfrēds Šņepstis, presētāji Pēteris Šņepsts un Jānis Trups.

Brigādes saimniece īpaši uzteic vīrus, kuri strādā ar sienu presēm, jo viņi darbu darot ar lielu atbildības izjūtu.

Siena sagatavošanā cītīgi strādāja Pēteris Domulevs un Guntis Teteris. Protams, ka krietni iznāk pasvist arī pārējiem, kas nodarbināti lopbarības sagatavošanā. Kā nekā — jau sagādātas aptuveni 1000 tonnas skābsiena. Tātad, lai sasniegtu plānoto daudzumu — 1360 tonnas, vairs nevajag daudz rūpju. Viena kārtīga tvertne, un iecirkņa priekšnieces vārdiem runājot, lopbarības minimums būs gatavs.

bu. Bet no vasaras pirmā plāvuma jāpiepilda siena šķūni un skābsiena tvertnes.

Kā veicas kolhozā kopumā? Otrais iecirknis uzkrājis mazāk sienu, jo šo darbu uzsāka mazliet vēlāk. Pavisam Raiņa kolhozā (līdz 27. jūnijam) bija sagatavoti 27 procenti no nepieciešamā siena daudzuma un 1460 tonnas (64 procenti) skābsiena.

Siena laiks — lauku cilvēku rūpju laiks — ienesis stingru darba režīmu arī Aizkalnes pusē. Jāpaspēj sagatavot lopbarība kolhoza ganāmpulkam, jāsapļauj siens (kamer zālājs nav sažuvis) arī kolhoznieku personīgajiem lopiem. Tāpēc par smaržīgo sienu laiku lai jūsmo pilsētnieki, lauciniekiem tas ir sviedru laiks. Un gaidīt arī vairs nevar. Jau rudzi birst un sola ļoti labu ražu, jau saulē vilņojas ziedoši līnu lauki. Tāpēc arī Raudavkā, Garkalnos, Gaigalavā, Novosele vīri tikai norauš sviedrūrus, bet darbu pie malas nemet. Lai gan jūnijā tveicē traktora kabīnē brižiem tāda svelme kā uz karstas pannas. Bet tāds jau ir siena laiks...

A. ILJINA

◆ ATTELĀ: siena presēšanā priekšzīmīgi strādā Pēteris Šņepsts.

J. SILICKA foto

Partijas dzīve: politiskā situācija un pārbūve

Par suverēnu valsti PSRS sastāvā

Latvijas Tautas frontes Domes valde šī gada 31. maijā nāca ar aicinājumu — paziņojumu par Latvijas suverenitāti ārpus PSRS valstiskuma. Šis dokuments Latvijas sabiedrībā izraisījis daudz un pretrunīgas atsauksmes. Latvijas KP Centrālā Komiteja savā 15. jūnija biroja sēdē LTF Domes valdes paziņojumu novērtējusi kā destabilizējošu pašreizējai republikas situācijai.

Lauku laudim patlaban ir maz laika nodarboties ar politiku — jāgatavo lopbarība, jāstrādā no agra rīta līdz vēlam vakaram. Tomēr sakarā ar Latvijas Tautas frontes Domes valdes paziņojumu šī atelpas brīdī uzdevu dažus jautājumus kolhoza «Vārkava» priekšsēdētājam komunistam IGORAM FEDOTOVAM un partijas pirmorganizācijas sekretāram BONIFACIJAM VAIVODAM.

— Kā vērtējat Latvijas Tautas frontes Domes valdes aicinājumu par Latvijas izstāšanos no PSRS

sastāvā?

I. Fedotovs: — Vērtēju negatīvi. Latvijai jāpaliek kā suverēnai valstij PSRS sastāvā. Ir jāatjauno padomju federalisma leņķinieku principi, jārespektē nāciju pašnoteiktības tiesības. Tad viss būs labi.

B. Vaivods: — Lai Latvija izstātos no PSRS sastāva, tam nav ekonomiska pamata. Ko mēs darīsim bez naftas, dzelzsručas? So izejvielu mums nav. Latvijas bekonam un sviestam mūsdienās vairs nav agrākās nozīmes.

— Kāda, pēc jūsu domām, patlaban ir politiskā situācija republikā?

B. Vaivods: — Manuprāt, pašreizējā politiskā situācija republikā nav visai normāla. To vajag stabilizēt. Konsolidēties visiem saprātīgi domājošiem spēkiem. Mums ir tikai viena Latvija.

I. Fedotovs: — Uzskatu, ka politiskā situācija republikā līdz šim ir normāla. Dažādi viedokļi nav

jāuzskata par kaut ko ārkārtēju. Atklātības laikā pie tiem ir jāpie-rod.

— Vai ir vajadzīgs Latvijas Komunistiskās partijas ārkārtējais kongress?

I. Fedotovs: — Nav vajadzīgs. Dažādos viedokļos un stridīgos jautājumos iespējams apspriest, nogludināt prātīgās diskusijas, kārtējos plēnumos.

B. Vaivods: — Jāgaida kārtējais Latvijas Komunistiskās partijas kongress. Tas vairs nav tālu. Ārkārtējais kongress var partiju sašķelt. Šī politiskā sola sekas šodien nav iespējams paredzēt. Ārkārtējais kongress var situāciju republikā destabilizēt vēl vairāk.

— Kas darāms politiskās situācijas nostabilizēšanā republikā?

B. Vaivods: — Jākonsolidējas visiem politiskajiem grupējumiem. Jāvaida skaidram saprātam. Stridēšanās — tas nav labākais. Jāatrod, kā saka, zelta vidusceļš, jāiet uz kompromisiem.

Nevis statistiķi, bet analītiķi

Partijas Kuhlajerves pilsētas komitejas informācijas sektors, kas līdz šim nodarbojās tikai ar statistiku šā vārda tiešajā nozīmē, pašam sācis atļaut savu nosaukumu. Agrāk sektora vadītāja telefonēja uz statistikas pārvaldi, uz zināja tur skaitļus, kas raksturo tos vai citus rādītājus, un pēc tam ierakstīja tos attiecīgos dokumentos — izziņā vai kāda sekretāra referātā. Tagad informācijas sektors izveidojis par istu štābu, kurā koncentrēti svarīgākie dati: partijas pirmorganizāciju uzskati par dažādām iekšpolitikas problēmām, komunistu attieksme pret tiem vai citiem notikumiem, sabiedriska doma un partijas komiteju darbs sakarā ar saimniecību pāreju uz jauno saimniecības sistēmu.

Sādas pārmaiņas pilsētas komitejas informācijas sektora darbībā pirmām kārtām izskaidrojamas vispirms ar to, ka Igaunija strauji pieaug sabiedriskā aktivitāte, diskusiju gaitā tiek izvirzīti visdažādākie priekšlikumi. Informācijas sektors palīdz tos apkopot, izvēlieties no tiem visracionālākos un izvirzīt tos komunistiem apspriešanai.

Šis sektors joprojām ietilpst partijas pilsētas komitejas ekonomikas daļā, taču tagad tas kļuvis par saistošo posmu starp pilsētas komiteju, partijas pirmorganizācijām un sabiedriskajām kustībām.

— Tagad mēs visi nonakam pie tā, — saka partijas pilsētas komitejas pirmais sekretārs N. Zaharovs, — ka pilnīgi jāatsakās no saimniecisko funkciju aizstāšanas un jāpāriet uz politiskajām vadības metodēm. Ar to arī izskaidrojama daļu un sektoru, arī informācijas sektora darba virziena grozīšana.

TASS korespondents

Ne viss vērtējams naudā

Staņislavs Andiņš, Aglonas maizes ceptuves vadītājs, strādā kopā jau ar sesto maizes kombināta direktoru. Jaunā speciāliste, laboratorijas vadītāja Alla Labara, kura nesen pabeigusi Rīgas pārtikas rūpniecības tehnikumu, nevar vien sagaidīt, kad beidzot atstādās paredzētos trīs gadus.

nām. So unikumu demonstrē visiem atbraukušajiem ciemiņiem. Starp citu, necerot ne uz ko, izņemot līdzjutīgu nopūšanu.

Varetu turpināt smalki uzskaitīt visus trūkumus. Bet vai tas ir vajadzīgs? Nezinātājam tāpat vienalga, bet savējie — tāpat zina. Tāpēc arī interesējas: vai ir ap-

Varbūt ir jauzlabo ražošanas mazajās maizes ceptuvēs? Jo tie paši aglonieši, neskatoties uz savām nepatīksmām, iemanās izcept 18 tonnas maizes izstrādājumu katru diennakti, bet sortimenta uzskaitījumā minēta divu desmitu veidu maize. Neapšaubāms ir cepēju ieguldījums arī tajā ziņā, ka maizes kombināts starp rajona paterētāju biedrību savienības uzņēmumiem sociālistiskajā sacensībā kļuva par uzvarētāju šī gada pirmajā ceturksnī.

Tiesa, maizes cepēji cenšas par šo sasniegumu daudz nerunāt, tieši otrādi — apbalvojums nereti kļūst kolektīvam par mēmo pārmetumu: uzvarētāji, bet veikalos, sevišķi Livānos, maizes piegāde traucējumi. Gan agloniešiem, gan livāniešiem ir apnikusi bezgalīgā «caurumu» lāpšana savos cešos. Vēl jo vairāk tāpēc, ka visāda veida rekonstrukciju projekti līdz šim laikam plīsa kā ziepju burbuļi.

Uzzīmet, protams, var visu. Bet kur nēmt mehānismus? Ir cerība: it kā militārās rūpnīcas mainot savu profilu, sākot ražot maizes cepšanas iekārtas. Tikai — vai cenas būs pa kabatām? Pat neskatoties uz to, ka mūsu maizes kombināta rentabilitāte ir pieaugusi no 4,6 procentiem pagājušajā gadā līdz 7,8 procentiem šī gada pirmajā ceturksnī.

Taču pagaidām ceptuves strādā kā prazdamas. To vadītājiem bieži pietrūkst laika perspektīvajiem darbiem, jo pārāk daudz tā pašiem kārtējās ikdienas rūpes. Ja pie ražošanas nelaimēm vēl pieskaita sociālās problēmas, tad kļūst pilnīgi skaidrs, kāpēc jaunie speciālisti grib bēgt prom.

Nevar visas cilvēciskās vērtības novērtēt tikai ar naudu. Cilvēks grib nopelnīt naudu cilvēciskos apstākļos, un viņam uz to ir tiesības.

I. KOROLOVA

rakts uz visiem laikiem maizes ceptuves rekonstrukcijas plāns? Varbūt vēl nav tik neapšaubāmi novecojis? Vai tomēr virsroku gūs kārtējais gigantomanijas uzplūdots?

Jā, ir domas par maizes kombināta celtniecību rajona centrā. Bet ir arī kas cits — Ogrē esoša analogiska uzņēmuma rūgļā piedrēze. Lūk, kādas ziņas mums atveda maizes kombināta direktors V. Karjaks no starprepublikāniskā maizes cepšanas speciālistu semināra. Uzņēmuma jauda ir 19 tonnas maizes diennakti (pie mums — 22 tonnas). Neskatoties uz visperspektīvākajām elektrokrāsnīm, produkcijas kvalitāte manāmi zaudē galvaspilsētas izstrādājumiem. Bez tam šis gigants (tas izmaksāja 1,7 miljoni rubļu) ir tik nerentabls, ka cilvēkiem nav no kā algu maksāt.

Taču seminārā izskanēja vērtīga doma: maizes cepšana ir nozare, kurā diezin vai ir vērts visu mehānizēt. Milzīgām līnijām nav pietiekoša elastīguma, tās ir grūti pārkārtot jaunam sortimentam.

Tāpēc padomāsim — vai ir jāslēdz mazās maizes ceptuves? Vēl šodien taču ar skumjām atceramies likvidētās pienotavas. Ka tikai atkal «nepārcenšamies»!

Lūk, tādas dažādas paaudzes un, laikam, dažādi likteņi ir savijusies kolektīva jubilejas gadā — šogad maizes ceptuve atzīmēja savu divdesmit gadu pastāvēšanu.

Būtībā pēdējais apstāklis arī bija par iemeslu telefona zvanam uz redakciju. Zvanītājs lūdza nenosaukt viņa uzvārdu, kaut gan priekšā stādījās Jautājums bija ass: algu maizes ceptuves darbiniekiem paaugstināja un ar to arī viss? Bet kā ar darba apstākļu uzlabošanu? Pa divdesmit gadiem nekas daudz taču nav izmainījies.

Pirmām kārtām noskaidrosim, kuru strādnieki vairo. Acimredzot, vismazāk pašreizējo maizes kombināta direktoru. Tāds iespaids man radās pēc sarunām Aglonā.

Taču no acimredzamā neaiziesi. Mehānizācijas līmenis šajā maizes ceptuvē ir gandrīz bez izmaiņām jau divdesmit gadus. Tas mazumiņš iekārtu, kas tomēr ir saņemts, atpaliek pat no ...novecojušām. Nekam neder arī ventilācija — kaut gan to remontēja profesionāļi, tomēr neiedomājās pacelt augstāk cauruli, un tagad tā «ar apetīti» rij dūmus no kurinātavas. Bet darba apstākļi pie šā saucamās melnās krāsns, kad es atbraucu, bija neciešami: šeit strādājošās sievietes bija līdzīgas kurinātājiem nevis maizes cepējām. Krāsns tik nežēlīgi dūmo, ka spēji tik mainīt virsvalku. Bet caurules pagarināšanai vajadzīgs darbs maz — 1,5 reiz 1,5 metri lieka metāla plāksne. Miltu sijātājs darbojas jau divdesmit pirmo gadu — bez apstāšanās un brīvdie-

1988. gada 15. martā ar Latvijas Komunistiskās partijas CK un Latvijas PSR Ministru Padomes 85. lēmumu «Par Latvijas PSR dabas aizsardzības kardinālu pārkārtošanu» tika izveidota Latvijas PSR Dabas aizsardzības komiteja, kurai kompleksi jāvadā dabas aizsardzība republikā, jākontrolē zemes, virszemes un pazemes ūdeņu, atmosfēras gaisa, kā arī derīgo izrakteņu izmantošana, jāsarģā augu un dzīvnieku pasaulē.

Pēc tam izveidoja Daugavpils reģionālo dabas aizsardzības komiteju. Viena no tās struktūrvienībām ir Preiļu nodaļa, kurā strādā divi darbinieki (nodaļas pagaidu mitne — Preiļos, Raiņa bulvārī 3, tālrunis 21131).

ŠĀDAS komitejas izveidošanu daži uztvēra kā kārtēja birokrātiskā orgāna radīšanu. Taču gribu atgādināt, ka spēkā ir valdības lēmumi par dabas aizsardzību, kas datēti ar 1953. gadu, taču joprojām netiek pildīti. Pēdējos gados attīstījās resoru kontrole pēc principa: «Paši postām, paši pārbaudām». Tāpēc samērā neatkarīgas (cik tas iespējams) komitejas izveidošana bija dzīves diktēta nepieciešamība, turklāt — nevis dzīves apstākļu uzlabošanai, bet gan cilvēka kā sociāli bioloģiskas radības izdzīvošanas nodrošināšanai.

Ekoloģiskā situācija ir tāda, ka pienācis laiks celt trauksmi, jo tā līdzinās smagai slimai cilvēka stāvoklim, kad viņš ar grūtībām, bet vēl elpo, vēl šo to sajēdz, pārvietojas, taču dzīvošanai svarīgi orgāni jau ir nopietni traumēti.

Mūsu rajonā ir septiņi uzņēmumi, kas būtiski ietekmē atmosfēras gaisa piesārņošanu. Pārbaudes konstatēts, ka kopejam atmosfēras piesārņotības līmenim ir tendence palielināties. Piemēram, Livānu stikla fabrikā gaisā izmesto sārņu daudzums pieaudzis par 272 tonnu. Situāciju sarežģī vēl tas, ka šeit atrodas simts metru joslā izveidājama masīva un bez šauri ietekmē gaisa atmosfēru.

eksperimentālajā biokīmiskajā izmesto sārņu daudzums palielinājies par 7,9 reizes, kas ir nekontrolējamā tendence. Piemēram, Livānu stikla fabrikā gaisā izmesto sārņu daudzums pieaudzis par 272 tonnu. Situāciju sarežģī vēl tas, ka šeit atrodas simts metru joslā izveidājama masīva un bez šauri ietekmē gaisa atmosfēru.

nādija oksīda daudzums. Šī gada martā izdarītās analīzes parādīja, ka oglekļa oksīda izplūde atmosfērā pieļaujamo robežu pārsniedz desmit reizes.

Livānu eksperimentālā koksnes konstrukciju rūpnīca ievada atmosfērā 240 tonnas piesārņojošo vielu. Rūpnīcas vadība nepievērš uzmanību atmosfēras gaisa aizsardzībai, gāzu attīrīšanas iekārtas tiek ekspluatētas neapmierinoši.

Livānu būvmateriālu un konstrukciju kombināts ievada atmosfērā 900 tonnas sārņu. Pašlaik tiek būvēta vēl viena krāsns ķieģeļu apdedzināšanai, taču netiek ņemts vērā, kā tā piesārņos atmosfēru. Vēl bēdīgāk ir ar ūdens objektu aizsardzību. Mūsu rajonā esošajās ūdenskrātuves ieplūst 5 miljoni 816 tūkstoši kubikmetri notekūdeņu. No tiem 1 miljons 548 tūkstoši kubikmetru neatbilst normām, tādejādi tiek strauji pasliktināts ūdens sastāvs ūdenskrātuvē. Piemēram, Livānu biokīmiskās rūpnīcas notekūdeņiem periodiski ir augsta koncentrācija, kas pārsniedz pieļaujamās normas.

Tāpēc no attīrīšanas iekārtām Daugavā ieplūst nepietiekami attīrīti notekūdeņi. Daugavā 200 metru zonā ir liels daudzums dūņu, stipri piesārņotā ūdens filtrācija no tās piesārņo visu upi.

Izdarot Livānu stikla fabrikas notekūdeņu ķīmisko analīzi, konstatēts, ka tajos ir fluors un svins. Tas nozīmē, ka kanalizācijā nokļūst kristāla pulēšanas produkti, kuriem līdz neitralizācijas stacijās celtniecībai jāatrodas fabrikā.

Preiļu pilsētas notekūdeņi (0,5 miljoni kubikmetru) bez attīrīša-

ka Priekulei govju fermas rekonstrukcija. Taču upē ieplūstošo notekūdeņu utilizācijas jautājums joprojām nav atrisināts. Paradokss, taču tā iznāk — par govīm padomāja, bet par cilvēkiem, kā parasti, aizmirsa.

Nākamais ūdenskrātuļu piesārņošanas avots ir neapmierinošā attīrīšanas iekārtu ekspluatācija. Rajonā ir 25 lielas attīrīšanas iekārtas (ciematos un kompleksos). Dažas no tām, piemēram — Lāņina kolhoza, nedarbojas, bet daļa

(kolhozos «Vārkava», «Dubna», Rušonas padomju saimniecībā, Aglonas piļu fermā, agrofirmā «Sarkanais Oktobris») darbojas neefektīvi. Raiņa, Leņina, Suvorova kolhoza, kolhoza «Nākotne», agrofirmas «Sarkanais Oktobris» vadība atsakās noslēgt līgumus ar rajona agroķīmisko laboratoriju, tādejādi pārkāpjot Latvijas PSR ūdens aizsardzības kodeksa prasības par resoru kontroles organizēšanu. Kolhoza «Dzintars», Kirova un M. Gorkija kolhoza, Rudzātu padomju saimniecības vadība neizpildīja Preiļu rajona izpildkomitejas 1988. gada 16. decembrī pieņemto 273. lēmumu par šīs kontroles periodiskumu.

Viss iepriekš sacītais ir tikai neliela daļa no tā, ko esam konstatējuši dažu mēnešu darba laikā. Es apzināti nemēneju tās neēdības, ko pēc karjeru izmantošanas atstājusi Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvalde kolhoza «Nākotne». K. Marksa kolhozā un citos, nerunāju par patvaļīgi ierīkotajām izgāztuvēm apkārt piestātām un ciematiem. Tas būs mū-

berns dzīvo noteiktos apstākļos un ka arī tie nav visiem vievuādi.

Tātad, vecāki guva labāko, ko deva sanāksmes un praktiskās nodarības. Saprātīgi to liks lietā savās ģimenēs. Jo vairāk uzņēmālais kļūst par vecāku pārliecību, jo sekmīgāk tas iemiesojas rīcībā. Iepriecina tas, ka vecākus interesēja šīs nodarības un viņi tajās aktīvi iesaistījās.

Mācās bērni, mācās vecāki

Aktīvākie vecāku fakultātes apmeklētāji bija: J. Akentjeva, A. Bulmeistere, E. Brovacka, A. Catlakša, E. Maskalāns, J. Vilcāne, A. Muzikante, E. Sudnika, J. Šņepsts, D. Sudnika, R. Soldre, I. Leitāne, L. Gorenko, J. Ručs, I. Trubiņa, V. Turčinskā, Z. Urča, R. Klodāne, G. Skutele, A. Saleņice, S. Krievāne, M. Čipāne, L. Sinepa, M. Bitāne, A. Gāga, T. Lazdāne, S. Vaivode, J. Utināne, A. Zarāne u. c.

Svinīgā pēcpusdienā vairāk nekā 30 vecāku saņēma apliecinājumus par Pedagoģijas zinību laulais universitātes vecāku fakultātes beigšanu.

Kamēr nav par vēlu, centīsimies iemācīt savu dēlu vai meitu ar sirdi just arī citus, būt tiem līdzās, nākt talkā ar padomu, dvēselisku siltumu un galvenais, ar labestīgu darbību.

A. VILCĀNE,

Preiļu 1. vidusskolas skolotāja

Mūs gaida milzīgs darbalauks

→ SAKUSI DARBOTIES DAUGAVPILS REĢIONĀLAS DABAS AIZSARDZĪBAS KOMITEJAS PREIĻU NODAĻĀ

su darba turpmākais virziens. Protams, turpināsim kontrolēt arī gaisa atmosfēras un ūdens resursu stāvokli.

Pārkāpējiem uzlikti attiecīgi sodi. Piemēram, par dabas aizsardzības prasību neievērošanu reģionālā komiteja no 3. maija līdz šim laikam ir uzlikusi sodus: V. Isačenko (Livānu būvmateriālu un konstrukciju kombināts) — 25 rubļi, J. Seibuts (Preiļu 21. pārvietojamā mehānizētā kolonna) — 25 rubļi, L. Znotiņa (Livānu biokīmiskā rūpnīca) — 20 rubļi, S. Casno — 50 rubļi, J. Gailis (Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvalde) — 25 rubļi, I. Muzikants (Preiļu 24. ceļu remontu un būvniecības pārvalde) — 25 rubļi, A. Piskunova (Suvorova kolhozs) — 30 rubļi, A. Jaunkalns (agrofirma «Sarkanais Oktobris») — 100 rubļi, E. Savickis (agrofirma «Sarkanais Oktobris») — 100 rubļi.

Tā iznāk, ka pagaidām mēs cīnāmies ar pārkāpumu sekām, bet tas ir bezcerīgi. Tāpēc es aicinu visus rajona iedzīvotājus, visās sabiedriskās, formālās un neformālās organizācijās un apvienībās palīdzēt un sadarboties ar mums, lai novērstu dabas aizsardzības noteikumu pārkāpumus. Es aicinu Latvijas PSR Augstākās Padomes deputātus, kas ievēlēti no Preiļu rajona, tuvākajā sesijā balsot par to, lai 8 — 9 procenti no nacionālā ienākuma tiktu iedalīti dabas aizsardzības pasākumiem (tas ir jebkuras civilizētas valsts līmenī), nevis 0,5 — 2 procenti, kā tas bija līdz šim. Jebkura kavēšanās dabas aizsardzības pasākumu veikšanā ir noziegums.

Nobeigumā daru zināmu uzņēmumu un organizāciju vadītājiem, ka izziņas par dabas aizsardzības pasākumu izpildi (prēmiju iedalīšanai) turpmāk izsniegs Preiļu nodaļa un tikai pēc objektu apsekošanas.

V. JAKOVĻEVS,

Daugavpils reģionālās dabas aizsardzības komitejas valsts inspektors

Kolhozam „Sarkanā ausma” — 40

□ Kolhozs «Sarkanā ausma» vakar svinīgi atzīmēja 40. gada dienu, kopš nodibināta kolektīvā saimniecība.

□ Daudz darba un zināšanu kopsaimniecības attīstībā, strādājot par kolhoza galveno agronomu un galveno dispečeri, ieguldījusi Eleonora Doļģe (augšējais attēls pa kreisi). Viņa apbalvota ar Darba Sarkanā Karoga ordeni.

□ Kolhozā ar atzinību vērtē mehānizatora Antona Anspoka (augšējais attēls vidū) veikumu. Traktorista gaitās viņš aizvadījis divdesmit piecus gadus, par labu darbu apbalvots ar ordeni «Goda Zīme».

□ Viena no čaklākajām laukopējām otrajā iecirknī ir Anna Skutele (augšējais attēls pa labi). Kolhozā viņa nostrādājusi jau vairāk nekā trīsdesmit gadus. Ja nepieciešams, viņa aizvieto arī lopkopezus.

□ Divdesmit piecus gadus, un allaž ar labiem rezultātiem, lopkopībā aizvadījusi Mozuļu fermas slaucēja Praskovja Varlamova (apakšējā attēlā no kreisās). Kopš 1956. gada kolhozā strādā galvenā zootehniķe Janina Sudņika (attēlā no labās). Čaklā slaucēja saņēmusi trešās pakāpes Darba Slavas ordeni, bet Janinai Sudņikai piešķirts ordenis «Goda Zīme».

□ Un kurš gan kolhozā ņezin visu cienīto Lielā Tēvijas kara veterānu, zirgkopi Aleksandru Skuteli (apakšējais attēls)? Pirms tam strādājis pienotavā, tad — divdesmit piecus gadus par šoferi. Un arī tagad ir darba ierindā.

□ Sādu cilveku, ar kuriem saimniecības kolektīvs pamatoti lepojas, «Sarkanajā ausmā» nav mazums. Viņi ir tie, kas vairo kolhoza labo slavu. «Sarkanā ausma» stabili, gadu no gada, saņiedz atzīstamus rezultātus gan zemkopībā, gan lopkopībā. Lai tā veicās arī turpmāk!

J. SILICKA foto

Vēstures atspulgs pilsētas sejā

Daudzus no mums pēkšņi ieinteresējusi zinātne par ģerboniem. Ierosmi aktīvai speciālās heraldikas literatūras pētīšanai deva republikas Augstākās Padomes Prezidija lēmums par Latvijas pilsētu ģerbonu oficiālā statusa atjaunošanu.

Kaut arī gandrīz visām mūsu republikas pilsētām ir savas vēsturiskās «pases», to statuss dažādos laikos mainījies no oficiālā līdz puslēģālajam. Daudzus gadu desmitus tie tikai formāli skaitījās par vēsturiskām emblēmām un bija pakļauti patvaļīgām un ne vienmēr attaisnotām izmaiņām. No vairākiem ģerboniem pazuda svarīgi tautas simbolikas atribūti, piemēram, sarkanbaltsarkanās krāsīs un trīs zelta zvaigznes, kas simbolizēja Latvijas etnogrāfiskos apgabalus.

Pārbūve oficiāli reabilitējusi nacionālo simboliku, kas ļauj atgriezties pie apdzīvoto vietu «vīzītkaršu» sākotnējā izskata. Ar vārdu

sakot, tagad to nenoteiktajam statusam beldzot pielikts punkts: no pagājušā gada novembra darbojas Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija heraldikas komisija un republikas valdība pieņēmusi attiecīgu lēmumu. Tajā teikts, ka visām Latvijas pilsētām ir tiesības uz savu ģerboni. Ir apstiprināta kārtība, kādā atjaunojamas vēsturiskās un izstrādājamas jaunās atšķirības zīmes. Galvenā loma šeit pieder mīnētajai komisijai, kas apvienojusi vēsturniekus, kultūras un mākslas darbiniekus. Bez speciālistu piekrišanas netiks apstiprināts neviens projekts. Nesen, piemēram, komisija noraidīja piedāvāto Rīgas ģerboni, kaut arī par to, kā zināms, sesijā nobalsoja vairākums pilsētas padomes deputātu.

«Mēs uzskatām pilsētu ģerbonus par neatņemamu mūsu tautas vēstures daļu,» saka heraldikas komisijas priekšsēdētāja, republikas Augstākās Padomes Prezidija sek-

retāre Valentīna Klibiķe. «Latvijā ir 56 apdzīvotās vietas ar pilsētu tiesībām. Taču vēsturisko ģerbonu ir vairāk — 60. Tas izskaidrojams ar to, ka vairākas apdzīvotās vietas zaudējušas pilsētas statusu un kopā ar to arī personīgās «pases». Tā, piemēram, Ķemeri un Sioka, kam ir savi vēsturiskie ģerboni, iekļautas Jūrmalā. Bijušā Latvijas pilsēta Abrene, kurai arī ir sava ģerbonis, tagad atrodas Pleskavas apgabalā un saņēmusi jaunu nosaukumu — Pitalova. No otras puses, pēdējos gados republikas kartē parādījušās arī jaunas pilsētas — Olaine un Stučka — kuru atribūtiķi tikai pašlaik izstrādā. Mūsu komisijas uzdevums ir rūpēties, lai tā pilnībā atbilstu heraldikas likumiem un netiktu izkropojota ar «progresu» detaļām, piemēram, rūpnieciskiem vai ķīmiskajām rotortēm. Jo ģerbonis ir ne tikai kultūrvēsturisks simbols, bet arī mākslas darbs.

LATINFORM

Vispasaules latviešu ārstu kongress

No 18. līdz 27. jūnijam Rīgā notika pirmais Vispasaules latviešu ārstu kongress. Tā iniciators bija Latvijas Traumatoloģijas un ortopēdijas zinātniskās pētniecības institūts, kur foruma atklāšanas priekšvakarā Jēlas universitātes profesors Kristaps Keggi un PSRS MZA akadēmiķis Viktors Kalnbērzs sekmiņi veica divas sarežģītas locītavu endoprotezēšanas operācijas. Kongresa sponsori bija arī daudzas Veselības aizsardzības ministrijas iestādes, republikas rūpniecības uzņēmumi, kolhozi un padomju saimniecības.

Kongresa darbā piedalījās apmēram seši tūkstoši delegātu no ASV, Kanādas, VFR, Austrālijas, Zviedrijas, Lielbritānijas, Beļģijas, Skotijas, Venecuēlas un citām valstīm, kā arī no dažādām mūsu zemes malām. Foruma galvenais mēr-

ķis bija noteikt Latvijas medicīnas vietu pasaules veselības aizsardzības sistēmā, nodibināt ciešus lietišķus kontaktus ar partneriem ārzemēs, radīt bāzi progresīvu ārstēšanas tehnoloģiju ieviešanai, organizēt jauno speciālistu apmācīšanu un stāžēšanās ārzemju klinikās, kā arī modernas medicīniskās aparatūras ražošanu mūsu republikā. Liela uzmanība tika veltīta neatliekamajam veselības aizsardzības pilnveidošanas problēmām, vadoties no Latvijas ekonomiskās patstāvības jaunās koncepcijas. Viens no tuvākajiem uzdevumiem, uzsvera kongresa dalībnieki, ir atjaunot visas pasaules latviešu medicīnu kopiņu un vienotību.

Kongresa delegātiem bija plaša un interesanta kultūras programma.

LATINFORM

Šaujamo ieroču jāglabā rūpīgi

Pēdējā laikā republikas tiesiskās kārtības sargāšanas orgānus uztrauc to noziegumu skaits palielināšanās, kas izdarīti, izmantojot nozagtas medību bises. Savukārt ieroču zagšanu veicina to glabāšanas noteikumu pārkāpumi, ko pieļauj neprofesionālie mednieki. Uzziņai: mūsu rajonā uz 46 tūkstošiem iedzīvotāju ir apmēram viens tūkstošis mednieku, un viņiem pieder 1,2 tūkstoši medību ieroču. Tie ir tikai milicijas orgānos reģistrētie ieroči. Bet vēl ir ieroči, ko pie sevis glabā malū mednieki. Taču viņi savus ieročus glabā daudz drošākās vietās, kā mēdz teikt, svešās rokās tie nenokļū. Par malū medniekiem ir jābūt īpašai sarunai, bet šoreiz — par to, kā istie mednieki glabā savus ieročus.

Katrs no viņiem, iestājoties mednieku biedrībā, kārtu eksāmenu medību noteikumu zināšanā, par to, kā rīkoties ar ieroči un municiju. Viņš apzinīgi stāsta, kā un kur glabāt nopirkto ieroči. Bet praksē lielākā daļa mednieku, tiklīdz ar milicijas atļauju ir iegādājušies un reģistrējuši ieroči, aizmirst visus tā glabāšanas noteikumus, un šaujamo ieroču tiek nolikti, kur pagadas un kā pagadas. Viens to vienārsi piekar pie sienas istabā, cits iemanās nolikt garāžās vai šķūnī. Tādējādi noziedzniekam, «apmeklējot» dzīvokli un garāžas, ieročus viegli nokļūst tā rokās. Tāpēc uzskatu par nepieciešamu atgādināt medniekiem ieroču glabāšanas noteikumus.

Saujamieroči, kas pieder atsevišķiem cilvēkiem, jāatrodas īpašnieka pastāvīgi apdzīvotā vietā, droši aizslēgtos koka skapjos vai metāla kastēs, ko ražo rūpniecība speciāli ieroču glabāšanai. Tam jābūt izjauktam, izlādētam, ar nolaidu gaili, atsevišķi no municijas. Pie ieroča nedrīkst piekļūt nepiederošas personas un bērni. Saujamieročus un municiju nedrīkst kārt pie sienām istabās. Kategoriski aizliegts tos glabāt ārpus pastāvīgas mednieka dzīves vietas: vasarnīcās, šķūņos, garāžās. Aizliegts tos glabāt arī pie radniekiem vai paziņām.

Kā redzat, noteikumi ir vienkārši. Grūtības sagādā vienīgi speciālo skapju trūkums tirdzniecībā. Diemžēl rūpniecība arī te atpaliek no pircēju prasībām. Tāpēc nekas cits neatliek, kā izgatavot kastēs un skapjos pašiem. Jāpiebilst, ka sarežģījumi te nerodas. Dzīvokļus, kur glabājas ieroči,

var aprīkot ar apsardzes un ugunsdrošības signalizāciju, pieslēdzot dzīvokli centrālajai apsardzes pulīti. Šajā gadījumā jūsu prombūtnes laikā dzīvokli apsargās milicija. Signalizācijas ierīkošanai jāpiezvana pa tālruni: 21482 vai 21983 (Preiļos), 44801 vai 43528 (Līvānos).

Diemžēl mēs maz praktizējam saukšanu pie administratīvās atbildības par ieroču un municijas glabāšanu, kā arī ieroču reģistrācijas noteikumu pārkāpumiem. Bet likums dod plašas iespējas pielietot administratīvās sankcijas. Piemēram, pēc Administratīvo pārkāpumu kodeksa 181. panta personām, kurām ir tiesības glabāt ieroči, par ieroču glabāšanas noteikumu pārkāpšanu var izteikt brīdinājumu, uzlikt naudas sodu līdz 20 rubļiem vai arī ieroči un municiju pret atbildību atsavināt. Paredzēta administratīva atbildība arī par ieroču pārreģistrēšanu vai reģistrēšanas termiņu neievērošanu, par atteikšanos pārdot ieroči, ja mednieks izslēgts no mednieku biedrības.

Katru gadu iekšlietu daļas darbinieki atsavina desmitiem ieroču. Piemēram, 1988. gadā atsavināti 44 šaujamo ieroči, 1989. gada pirmajā ceturksnī — jau 19 bises. Taču ar milicijas darbinieku spēkiem vien nav iespējams pastāvīgi pārbaudīt visu ieroču glabāšanas noteikumu ievērošanu. Līdz šim arī nebija reālas iespējas šajā kontrolē iesaistīt sabiedrību. Taču tagad šis jautājums ir atrisināts.

Pašlaik rajonos tiek organizēts jauns sabiedriskās kontroles formējums — mednieku biedrību brīvprātīgo kārtības sargu vienības. Ar izpildkomitejas lemtādas vienības būs izveidotas pie mums. Tās organizēs arī lai pārbaudītu šaujamo ieroču glabāšanu, medību noteikumu ievērošanu un, prolamē, cīņu pret malū mednieku iecirkņa milicijas inspektorāliem un atbalstītājiem.

Domāju, ka katrā Domāju, ja nekurš izlasis šo rakstu klūdu, nebūtu reizus secinājumu: «eni asumi radīja des (mes ceram) jābūt savaldīgākiem. gada augustā, partijas rajona komednieki) arī jā jāiet tauta. Cilvētikai viena pārlicināt tikai dzīvāis nav».

āds noskaņojums pašlaik, publika samīst politiskā

Preiļos, ir kolhoza «Vārkav- iekš- jīm?»

I. Fedotovs: — Normāl mums nav ne Tautas front Interfrontes. Strādājam tautību ļaudis rokrokā Laikā jā sagatavo lop' šogad, cerams, būs bi aug labība, i' jānovac.

B. Vaivods: no darbs. rigs darbs. stāvokl: uzlab ejas S:

Miniarkls ma

ODESA. Oktobra rev' vairāk. Odesas lauksaimniecī... kā situā- rūpnīca sākusī pārdotā republikā? niarklus. Tie nokomp' Jākonsolidējas toblokem — mazas m grupējumiem. riem un paredzēti. saprātam. Strimājas saimniecībāmav labākais. Jārentnieku laukierna, zelta vidusceļš,

Re

